

Rawn Clark - 5.stupeň

Pátý stupeň

Mentální úroveň (magické školení ducha):

„Středobod“ a prostorová magie

Bardon začíná své vyprávění citátem od Archimeda: „Ukaž mi bod ve vesmíru a já vyrvu zemi ze stěžejí!“ Naneštěstí Bardon modernímu čtenáři dostatečně nevysvětluje, co měl na mysli.

Pro potřebu nezasvěceného čtenáře Bardon hovoří o třech základních fyzických rozměrech a uvádí čtvrtou, nefyzickou dimenzi, což však pro studenta Hermetiky není dostačující. Hermetik si je vědom faktu, že se fyzický svět neopírá pouze o tři dimenze. Mimo délky, výšky a šířky je ještě další dimenze, která ovlivňuje fyzickou látku přímo, jmenovitě se jedná o „časové rozpětí“. Každá fyzická věc existuje po specifické časové období a do je důležité zejména proto, že z hlediska fyzického momentu přítomnosti není hmotná látka nekonečná. V každém daném okamžiku v časovém kontinuu dochází k vyjádření pouze malé části vesmírné fyzické nekonečnosti. Jinými slovy, hmotné nekonečno univerza existuje ve své celistvosti pouze z vnějšku přediva času, z úrovně věčnosti. Tudíž, ve hmotném světě, kde délka, výška a šířka drží otěže, ovlivňuje existenci hmotné formy přímo i čas, a to stejnou měrou, jako zmíněné tři rozměry.

Bardon popisuje čas jako tuto čtvrtou dimenzi, ale nebere ji jako hmotnou dimenzi, v čemž spočívá zmatení, protože Bod, o kterém hovoří Archimédes, není hmotným rozměrem. Archimédův Bod a Bardonův Bod je ve skutečnosti pátou dimenzí, jmenovitě „smyslem“ (významem).

Rozměr smyslu přímo ovlivňuje hmotný svět tím, že dává věcem význam (na fyzické úrovni to vidíme v účelu stvořených věcí), čímž určuje patřičné detaily jejich vzhledu. Nejedná se však o striktně hmotnou dimenzi jako u předchozích čtyř. Smysl prochází všemi rozměry existence a každý z nich ovlivňuje podobným způsobem.

Ve hmotném světě je „trvání“ součástí času, který vládne. V astrální úrovni se čas stává něčím více, než konečným trváním fyzického světa, protože astrálnímu zraku se otevře celkové trvání času. V mentální úrovni se čas stává věčností a mentální oči vnímají celé nekonečné trvání času jako jednotný celek. Z časoprostorové perspektivy je význam těchto tří pohledů na čas těžko pochopitelný.

Koncepce univerza z Archimedova pohledu na čas je ta, že se jedná o nekonečnou věc – ne jen o nekonečno co se týče prostoru, ale také myšlenky, idejí, emocí, smyslu a času. Podobně Hermetická filozofie definuje tři úrovně (mentální, astrální a fyzickou), máje každá povahu nekonečna. Problémem je, že abyste mohli vnímat nekonečnost fyzické úrovně, musíte být schopni změnit své vnímání na vyšší úroveň. Jinými slovy, musíte změnit předmět své pozornosti ze středu svého fyzického těla na nazírání univerza ze srdce svého astrálně-mentálního těla. To vás zbaví prostorového omezení přítomného okamžiku a dovolí vám to oddělit se od osobních dějů v přítomnosti hmotných okolností života. To je právě perspektiva středobodu a odtud můžete přímo vnímat smysl věcí na astrálně-mentální úrovni.

V souvislosti se středobodem můžeme vzít v úvahu další koncepci – jedinečnou povahu nekonečna. Tento důležitý koncept z hlediska hermetiky by měl být každým vážným zájemcem o studium pečlivě zvážen.

Jedním z tajemství nekonečna je, že jakýkoliv konečný definovatelný bod existuje přímo ve středu nekonečna. Například, kdykoliv stojíte uprostřed opravdu nekonečného prostoru, prostor se natáhne do nekonečna v každém směru. Jinými slovy, nekonečno nemá rohy jako takové – má jen „střed“. Tento střed navíc, ač má jakoukoliv velikost, bude stále konečným středem v nekonečnu.

Vědomí, jsouc základem prvotního principu, proniká celým univerzem na každé úrovni. Na naší úrovni (coby lidských bytostí), se tento základ projevuje nejzřetelněji jako naše individuální uvědomění. Naše individuální vědomí je tím, co nás přímo váže k nekonečnému vědomí Bytí. Máme, podle vlastností tohoto spojení, schopnost umístit konečný středový bod našeho vědomí kamkoliv v nekonečném univerzu a rozšířit či zmenšit jej podle přání.

Hledáním středobodu osvobozujeme střed našeho uvědomění z pout fyzického přítomného okamžiku, jsme pak schopni rozšířit onen střed a pohybovat s ním.

Středobod není prostorově definovatelný (nemá souřadnice). Jinými slovy není hmotným místem nebo věcí. Není, jak někteří nepřesně uvádějí, středem gravitace hmotného tělesa. Tím jsou míněny pouhé analogie, aby byla usnadněna vizualizace a myšlenková stavba během cvičení v dosažení středobodu.

Existuje mnoho způsobů popisu středobodu a cest k jeho uvědomění. V kabale, která je mi velmi blízká, je středobod srovnáván s Tiferet (sférou asociovanou se Sluncem). V tomto systému je novic instruován k tomu, aby mentálně cestoval do chrámu Tiferet. Až se tam dostane, má se podívat dolů do křišťálové sféry a sledovat okolnosti svého vlastního života jakoby shora. To zapříčiní jistou oddělenost od přímého zapojení do okolností vašeho života a nabídne studentovi obnovenou, rozšířenou perspektivu. Základním pocitem, ke kterému přítom dochází, je kontakt s vnitřním smyslem a sledování hmotného výrazu tohoto smyslu z

vlastního středu. Pokud bychom měli zajít ještě dál, tato perspektiva otevírá začátečníkovi pohled na celý úsek jeho existence (minulé životy) do dnešních dnů.

Ze středobodu může student ovlivňovat hmotnou manifestaci jakékoliv věci zvnitřku. Tím se vztahuje k práci předchozího stupně co se týče přemístění vědomí. Pátý stupeň rozšiřuje přemístění vědomí a přivádí ho na novou úroveň. Práce začíná přemístěním vědomí do středobodu jiných věcí a končí dosažením vlastního středobodu.

Avšak, pokud budete cvičit pouze umístění vašeho vědomí do prostorového středu věci, neobjevíte skutečný středobod. Místo toho musíte dosáhnout něčeho hlubšího, než jsou prostorové míry.

Dalším tajemstvím nekonečna je, že konečný bod v nekonečnu nemůže obejmout nekonečno díky rozšiřování konečnými přírůstky. Výsledkem by bylo pouze plavání v nekonečném proudu času. Završujícím krokem je stát se proudem samotným, nikoliv pouhou rybou, která řídí proud. Středobod je oko jehly, skrze které musíte proplout, abyste dosáhl finálního rozšíření.

Existuje mnoho úrovní a stupňů nekonečna. Nekonečno časoprostoru je jen prvním, který musí Hermetický mág dobýt. Když se lidské vědomí rozšíří do té míry, že jeho střed obsáhne celé nekonečno časoprostoru, pak se tato nekonečnost stane „známou nekonečností“ a nová perspektiva vám umožní sledovat jiná nekonečna přímo. Z této perspektivy je celá nekonečnost časoprostoru vnímána jako sjednocený celek a vědomí získá volnost soustředit se na jakoukoliv část tohoto kontinua podle vlastního uvážení.

Páka, o které Archimédes mluvil, se nachází ve středobodu každé věci. To se rovná čtvrtému, úplnému přemístění vědomí, o kterém jsem mluvil v komentářích ke čtvrtému stupni.

Abyste dosáhli středobodu, musíte ovládnout prázdnotu mysli na vyšší úrovni. Musíte být schopni naprosto se zbavit zapojení fyzickým smyslů, protože to je hlavním klíčem k dosažení středobodu.

Astrální úroveň (magické školení duše):

Projekce živelů –

Pátý stupeň školení duše navazuje na předchozí stupeň, ale nyní se budete zabývat projekcí

živlů. Technika je přitom stejná jako při ovládnutí vitální energie, takže patřičná cvičení by vám neměla činit problémy.

Pro pasivního čtenáře bude jistě nemožné pochopit, jaké to je, akumulovat, stlačovat a projektovat živel. V rukou mága se tyto živly stávají velmi skutečnými, konkrétními věcmi, které se po stlačení na vysokou úroveň stávají fyzicky činnými. Když Bardon mluví o stlačení ohnivého živlu tak, že kdokoliv okolo pocítí horko, nepřeháněl.

Nicméně, musíte tuto část Brány pečlivě rozvážit, neboť na mnoha místech se Bardon zmiňuje o tom, co je možno magickými silami dosáhnout, přičemž později ty samé věci nedoporučuje. Student Hermetiky usiluje o vyrovnanost, zejména v ohledu magického růstu. Mnoho možností, o kterých se Bardon zmiňuje, jsou dosažitelné pouze mnoholetým soustředěným a jednostranným studiem, což je často v rozporu s vyrovnaným vývojem.

Takže, pokud po přečtení této sekce získáte dojem, že student musí stlačení ohnivého živlu zvládnout do té míry, že může teploměrem změřit zvýšenou teplotu, čtěte znova. Bardon zpětně dodává, že toto a podobné triky nejsou požadavkem k dokončení pátého stupně. Důvodem toho je, že když se mágovy schopnosti rostou, vyšší formy magie dovolí studentovi dosáhnout podobné věci daleko rychleji a bez dlouholetého studia, které by jinak zabralo mnoho času.

V tomto a následujících stupních Bardon říká, že projekce (ať už živlů, fluid...) musí být mágem jasně vnímána. Živly musejí být stlačeny tak, že je mág bude skutečně cítit. Zde leží problém pro pasivního čtenáře, neboť často může vzniknout dojem, že každý by měl vnímat mágovu projekci. Ve skutečnosti je fakt, jestli ostatní cítí zvýšenou teplotu v místnosti při stlačení ohnivého živlu například, úplně vedlejší. Nejvyšší důležitost má fakt, jestli mág samotný cítí tyto fyzické vjemy.

Úroveň stlačení projekce je otázkou mágovy vlastní plastické imaginace. V pátém stupni by měla tvořivá imaginace dosahovat takového stupně, že doprovodné vjemy se stávají skutečnými, přičemž student by se neměl zabývat tím, jestli je cítí na fyzické úrovni i okolní lidé. Student si nepotřebuje nic dokazovat (magie není věcí soutěživosti) a pokud je toto váš cíl, pak vám to zřejmě zabrání v dalším postupu.

Pro čtenáře je důležité mít na mysli to, co jsem právě řekl. V následujících kapitolách se určitě zeptejte sami sebe, jestli Bardon zamýšlel, aby to byl mág, kdo má být schopný cítit vjemy, či zda to druzí musejí cítit také. Často mágova projekce nemusí být ani tak stlačená, aby se musela stát fyzicky vnímatelnou pro obyčejného přihlížejícího.

Pokud bychom o „vysoké magii“ mluvili jako o něčem, co přichází po splynutí s božstvím, pak to, co je prezentováno v pátém stupni, by se nacházelo někde mezi „nízkou“ a „střední“ magií.

Na této úrovni je projekce vnímatelná neškolenými lidmi ještě velmi obtížný úkol. Není nemožná pomocí těchto prostředků, ale vyžadovala by mnoho let oddané praxe a odvedla by vás od cíle, kterým je postupný rozvoj.

Fyzická úroveň (magické školení těla):

Pasivní komunikace –

První tři přípravná cvičení uvedená pro tento stupeň jsou zajímavá a jejich důležitost nemusí být na první pohled jasná. První cvičení, které se týká naplnění ruky vitální energií a poté umožnění jejího pohybu pouhou vůlí, je nezáhadnější.

Vysvětlit smysl a důležitost tohoto cvičení chvíli potrvá, takže prosím o trochu trpělivosti. V běžném životě pohyb nějakého svalu vyžaduje dvě věci: energii a vůli. Například, když zvednete paži, musíte k tomu vydat vůli a svalovou energii, která způsobí stah potřebných svalů. Pokud jedno z toho není přítomno, pak ruku nezvednete. V tomto kontextu můžeme definovat dva typy muskulárních pohybů či stahů: volní a nevolní. Příkladem volního pohybu je vědomé stažení bicepsů – to vyžaduje soustředění vůle na jednotlivý sval. K nevolnímu pohybu dochází například při zvednutí paže, kdy jako následek dojde ke stažení bicepsu. Přitom stažení bicepsu není přímo volní, ale je normální součástí primárního pohybu zdvižení ruky. Více energie a volní síly je vydáváno při volním pohybu. Vůle pohybovat svaly vychází z mysli, ale vyžadovaná energie pochází ze zásob fyzické energie v těle.

V prvním přípravném cvičení je vlastní tělesná energie nahrazena akumulovanou vitální energií. Navíc volní síla není nasměrována do svalu samotného, ale do vitální energie. Hlavní funkcí tohoto specifického cvičení je naučit se rozdílu mezi normálním svalovým pohybem (v tomto případě ruky) a pohybem dosaženým vnější silou. Studentovi to také ukazuje, jak rozdělit spojení mezi myslí a svaly a přitom dosáhnout pohybu.

Druhé cvičení se týká akumulace vzdušného živlu a dosažení pohybu pomocí jeho povahy lehkosti. Toto je samozřejmě případ jednoduché levitace, způsobené vzdušným živlem. Opět mysl nepůsobí pohyb ovlivněním svalů – pohyb je způsoben pouze vzdušným živlem, jeho lehkostí. Tím se předchozí cvičení dostává do nového světla a vy se tak učíte, jak oddělit volní sílu od pohybu. V prvním cvičení to byla vůle, soustředěná skrze vitální energii, která způsobila pohyb svalu, ale v tomto cvičení je to vlastnost vzdušného živlu samotného, jeho lehkost, která způsobuje pohyb. Volní síla je zapotřebí pouze při akumulaci vzdušného živlu. Jakékoliv stažení svalu je náhodné a nedochází k němu za přispění vůle.

Třetím průpravným cvičením je „exteriorizace“ ruky (pozn. – Bardon mluví o pravé ruce, ale pokud jste leváci, pak pracujte s levou rukou). Termín „exteriorizace“ znamená vědomé oddělení spojené astrální a mentální ruky od fyzické schránky. To je první krok k technice astrálního a mentálního cestování a zde je to aplikováno na pasivní komunikaci s netělesnými bytostmi.

Exteriorizace není snadná, jak se možná může jevit pasivnímu čtenáři. Aby byla perfektní, astrálně-mentální ruka musí být pociťována stejně jako fyzická ruka. Například, pokud exteriorizovanou ruku položíte do klína, měli byste cítit vlákna oblečení, teplo těla a tlak, který položená ruka vytváří. Jinými slovy, vaše astrálně-mentální ruka musí být schopna všech běžných vjemů jako fyzická ruka.

Jednoduché je exteriorizovat mentální ruku, ale vskutku exteriorizovat astrálně-mentální ruku je poněkud těžší. Takže, abyste si byli jisti, že se vám to podařilo, měli byste použít právě smyslově-vnímání zkoušku.

Až se vám to podaří, tato astrálně-mentální exteriorizace zcela oddělí vaši vůli od fyzické ruky. K tomu dochází proto, že ve skutečnosti astrálně-mentální ruka sděluje vaši vůli fyzické ruce. Výsledkem je, že fyzická ruka je nyní zcela prázdná a vy jste ji vydali v šanc vnějším vlivům.

Bardon uvádí, že fyzická ruka, takto vyprázdňena od astrálně-mentálního protějšku, je nyní převedena na akášu. Pasivní čtenář tomu nebude jistě příliš rozumět, protože toto cvičení je spojeno s mentálním školením pátého stupně při dosahování středobodu. Lepší bude možná říct, že fyzická ruka, oproštěná od astrálně-mentálního protějšku, je vnímatelná akášou, coby správně připravené prostředí, skrze které může bytost komunikovat s fyzickou úrovní napřímo (zde máte důvod, proč je tak důležité vytvořit nějakou ochranu či štít pro prázdné tělo při astrálně-mentálním cestování).

Středobod hraje velkou úlohu při cvičení v pasivní komunikaci. Cvičení se skládá ze tří částí. První je příprava hmotným pomůckou jako kyvadélko, papír, tužka... a příprava ruky pomocí exteriorizace.

Druhou fází je dosažení vlastního středobodu. Tím student umístí své mentální tělo do akáši.

Třetí fází je v akáše samotné volání bytostí, se kterými chcete komunikovat. K volání dochází pouze v akáše, takže z vašich fyzických úst nevyjde ani hláska. Bytost pak ke komunikaci použije vaši ruku.

Až se bytosti podaří navázat kontakt s vaší fyzickou rukou, musíte otevřít oči (zatímco zůstanete ve stavu tranzu) a pokračujete v komunikaci. Pokládáte otázky a sledujete odpovědi.

Po skončení cvičení musíte samozřejmě re-integrovat svou astrálně-mentální ruku a vrátit se z tranzu.

Bardon studentovi radí soustředit se zpočátku na komunikaci s vlastním strážným andělem či duchem. O povaze této bytosti bylo v okultní literatuře řečeno již velmi mnoho, takže se zde nebudu rozepisovat. K navázání komunikace se strážným andělem existuje spousta jiných metod. Co zde Bardon prezentuje, je pasivní, nepřímá metoda, která se vztahuje na prostředníka jakým je např. kyvadélko. Cílem cvičení je přivést studenta od pasivní komunikace k přímější formě.

K podpoře učení pasivní komunikace můžete použít cvičení jednoduché přímé komunikace. Zde je návod: každý máme přístup k vedení naším strážným andělem v každém okamžiku našeho života, skrze slabý vnitřní hlas svědomí. Cvičením pozornému naslouchání svědomí se tato komunikace posílí – zvláště když budete plnit jeho rady. Následně se tato vnitřní konverzace se strážným andělem může stát oboustrannou, kdy vy dáváte otázky a přímo na ně dostáváte odpovědi. Jak tato, tak Bardonova metoda vede ke stejnému cíli, ale Bardonova metoda učí studenta několik důležitých věcí, ke kterým vás prosté naslouchání nedovede. Naslouchání vlastnímu svědomí nevyžaduje exteriorizaci a zvládnutí této techniky není nezbytností pro práci v budoucích stupních. Navíc naslouchání vlastnímu svědomí není technika, která by byla efektivní v komunikaci s jinými bytostmi než se strážným duchem.

Bardon se dále zmiňuje o dalších způsobech, jak může student vnímat komunikaci s netělesnými bytostmi. Někteří ji například budou pociťovat jako cizí myšlenky ve vlastní mysli, někteří uvidí obrazy a uslyší slova atd. Některým se dokonce podaří přímá komunikace se strážným andělem na první pokus při pasivní komunikaci, takže je lepší, když student neomezí své zkušenosti tím, že se bude striktně držet toho, co očekává.